

Bergboezem Enumatil

Onderstaande foto is gemaakt vanuit de bergboezem Enumatil in de richting van de kade van het Lettelberterdiep met daarachter het in 2021 gebouwde gemaal t.b.v. de Drie Polders.

In 2002 werd direct ten zuiden van Enumatil een gebied van 100 hectare grasland geschikt gemaakt als opvang voor water uit het Lettelberterdiep. Dit was een eerste maatregel om iets te doen aan de hoge waterstanden, die in 1998 bijna tot overstromingen leidden.

De kade om dit bergboezem werd voor een deel aangelegd met grond die ter plekke afgegraven werd. Hierdoor ontstonden twee ondiepe meertjes in het gebied. In het zuidelijke meer bleef een eiland over, waar nu jaarlijks een paar honderd Kokmeeuwen, enkele Visdieven en een paar ganzen broeden. Een paar jaar lang broedde hier ook een Zwartkopmeeuw. De meertjes trekken in voor- en najaar veel steltlopers aan. Soorten als Grutto, Watersnip, Kempphaan, Oeverloper en Kleine Plevier zijn er dan, soms in grote aantallen, te vinden. 's Winters zijn het eenden en ganzen die gebruik maken van het gebied. Eenden (vooral Smient en Wintertaling) op het water, ganzen vooral foeragerend in de omgeving.

Veel van de graslanden naast het Bergboezem zijn aangewezen als ganzenfoerageergebieden. In dit jaargetijde is er ook meestal wel minstens één Grote Zilverreiger te zien in het gebied. Meest bijzondere gasten in het Bergboezem zijn de Lepelaars. In de nazomer (vanaf eind juni) zijn er vaak een aantal te vinden aan de rand van het zuidelijke meertje. Het Bergboezem hoort officieel niet bij De Onlanden, maar het ligt er wel vlak boven en heeft dezelfde natte natuur. Vogels maken geen onderscheid tussen de gebieden en voor andere dieren is er een faunapassage langs het Lettelberterdiep, onder de A7 door.

In 2020-2021 werd in het kader van de gebiedsontwikkeling Westerkwartier de Drie Polders eveneens ingericht voor waterberging en natuurontwikkeling. Het streefbeeld betreft een afwisseling van gevarieerde natte tot vochtige graslanden met een uitgebreid netwerk van sloten met brede oeverzones (dit is een deel van de rand van een kanaal, oever of meer over een variabele lengte en/of breedte). In dit gebied wordt waterberging gerealiseerd van 180 hectare met een capaciteit van 1,2 miljoen m³ water. Het is de verwachting dat de waterberging één keer per 25 jaar wordt ingezet. Waterberging houdt in dat (regen)water tijdelijk opgevangen wordt in de bodem, sloten, rivieren en overige waterbergingsgebieden. Het voordeel hiervan is dat dit water bij droge periodes gebruikt kan worden.

Schetskaart 'De Drie Polders'